

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm S. Privati, Episcopi Gualitani. Ex ea quæ est apud V. P. Laur.
Surium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

hac re demonstrare voluisse, eleemosynæ studiū omnes virtutum gradus transcendere. Meritò namque sancti Regis dextera corruptionis mansit expers, quæ semper misericordiz floribus reuiuiscaens, ad alendos pauperes nūquam muneribus distribuendis vacua fuit.

MARTTRIVM S. PTIVATI, EPIS-
copi Gaualitani. Ex ea quæ est apud V.P.L.
Surium.

21. August.
Cornelium
martyrio oc-
cubuisse scri-
bit Baron.
anno 2. Galli
& Volusiani
Imp. Vide
Tom. 2. An-
nal an. Chri-
sti 255 &
280. Not in
Martyr.
Romanum.

Misit iugi-
ter in crypta
S. Privat, E-
piscopus.

Quo tempore Cornelius Romæ, Cyprianus verò Carthagine, gloriose martyrio coronati sunt, repente omnes penè barbari, coniunctis quasi animis infesta Romanis arma intulerunt. Et quidē cum alijs alias horre- da sanè strage prouincias popularētur, Alema- ni transmissio Rheno, Gallias petierunt; non tā virtute, quām numero præualidi. Qui cùm ob- uia quæque protererēt; tandem in Gaualitanæ regionis excidium, animos atque arma cōuer- terūt. Quo cognito, loci illius incole in monte Gredonensem pro rei necessitate confugerūt; ut mōtis excelsi, natura magis quam arte muni- ti præsidio, intolerandā hostis sauitiā euade- rent. Ei verò regioni siue ecclesiæ tum p̄ixerat sanctus Priuatus Epilcopus; qui feruenti reli- gionis & quietis studio lolicitus, in mōte quo- dam Mimatenſis viculi, cryptam sibi grandi studio & eleganti opere confecerat; in qua vi- tam in consideratione rerum cælestiū agebat perpetuam; nisi ad celebranda pro more lolēnia egredereetur.

Interea barbari dum regionem omnem po-
pula-

populabundi peruagātur, & Gredonensis mō-
tis locū armis inexpugnabilem comperiūt, ad
Episcopi receptaculum feroceſ aduolant: eo
consilio & spe, vt inclusos per antistitē ad de-
ditionem compellerent. Itaque virum san-
ctum ē crypta abductum, per interpretē ^{comprehendit} mo-
ment & vrgent, vt plebem, Dei & loci benefi-
cio tutam, ad spōtaneam captiuitatem inuitet,
perpellatque. Quibus ille constanti & virili
animo tale responsum dedit, vt intelligere
possent, illum quæuis potius ad discrimina
ſuppliciaque paratum esse, quam eam in frau-
dem Dei populum scelerato consilio pulsū-
rum. Qua sancti viri virtute commoti barba-
ri, ſultibus ilicō cæſum grauiter, ad vicū vſque
protraxerūt: maioriq; indignatione accēſi, ido-
lis immolare compulerunt. At ille arrociſſimē ^{Ceditur fu-}
mortis cruciatu contēpto, flagra, flammas, alia-
que ſanē atrocia poenarū excepit genera, po- ^{non vult pre-}
tiū quām fracti animi indicium præberet. Ita- ^{dere subdi-}
que barbari, episcopo fœdis vulneribus penē ^{tos.}
exanimi relicto, ad Gredonēsem locū ſe retu-
lerunt, pacemq; ab obſeffis postulārūt. Accidit
hoc ingēti omnium admiratione, & miraculo
ſanē euidentiſſimo; quod sancti præſulis meri-
tis Deum præſtitifſe nemo ambigebat. Igi-
tur plebs egrediendi tandem libertate potita,
ilicō ad Episcopum & confessorē gratula-
bunda occurrit; alij eius genibus aduolu-
tur; alij ſuo ore ſacro eius corpori inflicta lin-
gunt vulnera; alij profuſis lachrymis ſuam,
in episcopi morte, & libertatem & vitam con- ^{Deedit è}
templantur. Beatus verò confessor atrocibus ^{vita.}
illis quassatus cruciamentis, inter ſuorum

manus & lachrymas beatum Deo non multo
post spiritum tradidit.

MASTTRIVM S. SYMPHORIANI

ex eo quod est, apud V.P.L. Surium. Cuius etiam meminit Gregorius Turonensis, de gloria Confessorum cap. 77.

Vide Tom. 2.

Annal. C.

Baron. Anno

Domini 73.

22. Aug.

Patria

Genus Sym-

phoriani.

*Berecynthia
est, quam
Cybelem
vacant.*

AURELIANO principe aduersus Christianum nomen diram persecutio-
nis procellam exitante, * Augustodu-
ni erat Symphorianus, Fausti nobilis viri fili-
us; Christiana familia ortus; literis & mori-
bus probè institutus; adeò ut eximiam bonis
omnibus virtutum suarum spem ficeret, ac
non sine admiratione cum supernis ciuibus
magnum eum consortium habere statuerent.
Illustrabat enim eum cælestis sapientia spi-
ritualibus gemmis ornata simplicitas, & ip-
se prudenter male blandientis mundi naufra-
gia vitabat. Per id tempus Heduorum ciu-
itas Augustodunum, antiquæ nobilitatis ti-
tulis & sacrilegæ religionis referta cære-
monijs, diuersis gloriabatur idolorum templis,
errorique seruiens, Berecynthiæ imprimis,
Apollinis, & Dianæ cultum studio pro-
pensiōri complectebatur. Conuenerat tum ad
Berecynthiæ matris dæmonum profanam so-
lennitatem multa populi frequētia. Porro He-
raclius consularis, ea in urbe ad perquirendos
discutiendosq; Christianos cum primis sagax
& curiosus residebat. Adfuit & Symphoria-
nus, & cum statuam Berecynthiæ, quæ carpen-
to vehebatur, agminibus stipatam populorū
per contemptum adorare nollet, publico sedi-
tionis